

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN-2018-636

24.9.2018

Gjensidige Forsikring ASA

Ulykke

Fall på sykkel – plager i venstre skulder – årsakssammenheng.

Forsikrede falt på sykkel 2.11.09 og skadet skulderen. Forsikrede hadde etterhvert flere skader i venstre skulder og et annet forsikringsselskap vurderte total varig medisinsk invaliditet (vmi) i skulderen til 10 %. Forsikrede anførte at fallet på sykkel hadde medført 2 % vmi. Nemnda bemerket at spørsmål om årsakssammenheng for en traumatisk bløtdelsskade måtte vurderes etter de prinsipper som er trukket opp i rettspraksis for nakkeslengskade/prolaps. Det forelå ikke dokumentasjon på sammenhengende plager fra ulykken til en kronisk senfase og nemnda konkluderte med at forsikrede ikke hadde sannsynliggjort en årsakssammenheng mellom fallet og varige plager. Selskapet ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede (f. 1957) falt på sykkel 2.11.09. Fastlegejournalen samme dag viser at han ringte og opplyste om fallet, og at han "kan løfte armen noe". Forsikrede ble anbefalt Ibux og Paracet og bedt om å ta kontakt om han ikke ble bedre.

Fastlegen noterte 12.11.09 "rtg for safety", men at det trolig var muskulært. Røntgen av venstre skulderledd 13.11.09 viste "upåfallende ben og leddkonturer. Det liten forkalkning på høyde med caput humeri. I tillegg er tegn til forkalkning både cranialt og caudalt for acromio clavicularleddet. R: Periartikulære forkalkninger".

Etter 16.11.09 nevnes skulderplager neste gang i et journalnotat 3.10.14, men da i *høyre* skulder:

Kjenner vondt i høy skulder/arm-våknet med dette. Var hos fastlegen-fin EKG og puls. Forværres: om natten, PC arbeid Lindres: lett bevegelse, holde armen over hodet, varme. Falt på høy skulder/arm på sykkel for noen år siden. Ikke opr eller faste medisiner.

Forsikrede meldte krav tilknyttet skulder til et annet selskap (D). Ds rådgivende lege uttalte:

Denne type skade kan maksimalt gi VMI på 12 etter 3.6.4, hvor det er opphevet funksjon i skulderleddet. Han hadde på operasjonstidspunktet en omfattende skade av rotator cuff, og ved MR ble det vurdert at noe av skaden var fersk og noe var av eldre dato (bl.a skaden av infraspinatus-senen) Dette stemmer også med klinikken, fordi det foreligger opplysninger om tidligere skade av skulderen. VMI vurderes til 10 og med fratrekk for inngangsinvaliditet på 2 gir det VMI på 8 etter 3.6.4.

D. utbetalte ménerstatning basert på 8 % varig medisinsk invaliditetsgrad (vmi).

Forsikrede kontaktet deretter et annet selskap (P.) for å få dekket inngangsinvaliditeten, dvs. resterende 2 %. Han uttalte at disse skyldtes et fall på sykkel i 2013. I skademeldingen heter det blant annet at han etter hendelsen i 2013 ble behandlet av fysioterapeut og kiropraktor, men at behandlingen ble avsluttet da behandlingen ikke syntes å virke. Han skrev videre at "skuldersmertene avtok etter noe tid, men jeg var ikke klar over de indre muskelskadene som senere ble avdekket ...".

Rådgivende lege i P. fant ikke fall på sykkel i 2013 dokumentert, men fant fallet 2.11.09: "Den eldre skaden som ble påvist kan like gjerne stamme fra denne skaden i 2009. Den er i hvert fall dokumentert med akuttsymptomer og årsakssammenheng". Han var enig i at det kunne foreligge en inngangsinvaliditet på 2 %. Selskapet avsto kravet, da det ikke var sannsynliggjort årsakssammenheng mellom et fall i 2013 og inngangsinvaliditeten.

Forsikrede meldte deretter krav under en ulykkesforsikring som arbeidsgiver hadde i selskapet i 2009. Den gir dekning for vmi under 15 %. Selskapet avsto kravet fordi det ikke var sannsynliggjort årsakssammenheng mellom inngangsinvaliditeten og den aktuelle hendelse.

I klagen til Finansklagenemnda opplyste forsikrede at han trodde smertene ville gi seg ved trening, noe de ikke gjorde og at han deretter oppsøkte fysioterapeut for behandling. Forsikrede har også i e-post til nemnda 3.8.18 uttalt at han aldri har vært skadet i høyre skulder, og at fysioterapeut har notert feil.

Forsikrede har i det vesentlige anført at det er årsakssammenheng mellom hendelsen og en skade i venstre skulder tilsvarende 2 % inngangsinvaliditet. Han har vist til at han gjorde det som kunne forventes ved å oppsøke lege, ta røntgen, og senere ta kontakt med fysioterapeut i håp om å bli bra. Det er urimelig at selskapet ikke utbetaler erstatningsbeløp for 2 % vmi. Selskapet P. mente inngangsinvaliditet etter fallet i 2009 var dokumentert. Selskapet har ikke dokumentert at den skaden laget seg selv. Selskapet burde holdt informasjonsmøte om hvordan man skulle bruke forsikringsordningene, kravene til dokumentasjon, mv. Forsikrede ville selv sagt bedt om MR-undersøkelse om han hadde kjent til at dette ville kunne avdekke mer angående skaden.

Selskapet har i det vesentlige anført at det ikke er årsakssammenheng mellom hendelsen i 2009 og den inngangsinvaliditeten som selskapet D. har lagt til grunn foreligger, i sitt erstatningsoppgjør. Det er ikke sannsynliggjort brosymptomer for mer enn noen uker etter hendelsen i 2009. Manglende legebesøk og den fysikalske behandlingen tyder på at han ble bra i skulderen etter hendelsen i 2009 og at han den gangen var utsatt for et relativt beskjedent traume mot venstre skulder, som ikke medførte noen varig invaliditet.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse.

Saken gjelder krav under en ulykkesdekning, og reiser spørsmål om det er årsakssammenheng mellom et fall på sykkel 2.11.09 og deler av dagens plager i venstre skulder. Selskapet har anført at forsikrede ikke har sannsynliggjort at det er sannsynliggjort årsakssammenheng. Det er særlig pekt på at det bare er dokumentert brosymptomer for noen uker etter fallet primo november 2009.

Den fremlagte medisinske dokumentasjonen viser etter nemndas syn at forsikrede ble bra i skulderen etter hendelsen i november 2009. Det ble tatt røntgen av skulderen 13.11.09 og da ble bare forkalkninger påvist, ikke brudd. Dette tilsier at det er tale om en traumatisk bløtdelsskade. Ved slike skader vurderer nemnda spørsmålet om årsakssammenheng i samsvar med de prinsipper som er trukket opp for nakkeslengskader og prolaps, se Rt. 2010 s. 1547 og HR-2018-557-A samt Rt. 2007 s. 1370. Brosymptomer forutsetter at det foreligger sammenhengende plager fra ulykken til en kronisk senfase.

Nemnda peker på at i den vurderingen som ble foretatt av Ds rådgivende lege i saken i anledning av skaden i 2016, har legen ikke sagt noe om brosymptomer mellom den angivelige skaden i 2013/2009 og senskaden på 2 %. Nemnda kan heller ikke se at rådgivende lege i P. har konkludert med at det er sannsynliggjort årsakssammenheng mellom fallet på sykkel i november 2009 og invaliditeten på 2 %.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Karin M. Bruzelius (leder), Kaja de Vibe Malling (nestleder), Hege Opheim (nøytralt oppnevnt medlem), Gro Farestvedt (selskapsrepresentant), Jane Ytreøy Grøndalen (selskapsrepresentant), Paal Bjønness (forbrukerrepresentant) og Gyrid Giæver (forbrukerrepresentant).